

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2014/57/EU
af 16. april 2014
om strafferetlige sanktioner for markedsmisbrug (direktivet om markedsmisbrug)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde, særlig artikel 83, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkastet til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Et integreret og effektivt finansmarked og øget investortillid forudsætter markedintegritet. Det er en betingelse for økonomisk vækst og velstand, at værdipapirmarkedene fungerer gnidningsløst, og at offentligheden har tillid til markederne. Markedsmisbrug skader finansmarkedernes integritet og offentlighedens tillid til værdipapirer, derivater og benchmarks.
- (2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF ⁽⁴⁾ fuldførte og opdaterede Unionens retlige ramme til beskyttelse af markedintegriteten. Det krævede desuden, at medlemsstaterne sikrede, at de kompetente myndigheder havde beføjelser til at opdage og efterforske markedsmisbrug. Uden at dette berører medlemsstaternes ret til at indføre strafferetlige sanktioner, krævede direktiv 2003/6/EF også, at medlemsstaterne sikrer, at de relevante administrative foranstaltninger kan blive truffet, eller at administrative sanktioner kan anvendes mod personer, der er ansvarlige for overtrædelser af de nationale regler, der gennemfører direktivet.
- (3) Rapporten af 25. februar 2009 fra Højniveaugruppen vedrørende Finansielt Tilsyn i EU, ledet af Jacques de Larosière (»de Larosière-gruppen«) anbefalede, at en sund ramme for tilsynsregler og god forretningsskik for den finansielle sektor skal hvile på stærke kontrol- og sanktionsordninger. De Larosière-gruppen mente i den forbindelse, at tilsynsmyndighederne skal være udstyret med tilstrækkelige beføjelser til at handle, og at der også bør være ensartede, stærke og afskrækkende sanktionsordninger mod alle økonomiske forbrydelser, sanktioner, som bør håndhæves effektivt med henblik på at bevare markedintegriteten. De Larosière-gruppen konkluderede, at medlemsstaternes sanktionsordninger generelt er svage og uensartede.

⁽¹⁾ EUT L 161 af 7.6.2012, s. 3.

⁽²⁾ EUT C 181 af 21.6.2012, s. 64.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 4.2.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 14.4.2014.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug) (EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16).

- (4) En velfungerende lovramme vedrørende markedsmissbrug kræver effektiv håndhævelse. En evaluering af de nationale ordninger for administrative sanktioner under direktiv 2003/6/EF viste, at ikke alle nationale ansvarlige myndigheder havde fuldstændige beføjelser til rådighed til at sikre, at de kunne reagere på markedsmissbrug med en passende sanktion. Navnlig havde ikke alle medlemsstater indført økonomiske administrative sanktioner for insiderhandel og markedsmanipulation, og niveauet for sanktionerne varierede meget fra medlemsstat til medlemsstat. En ny retsakt er derfor nødvendig for at sikre fælles minimumsregler i hele Unionen.
- (5) Medlemsstaternes vedtagelse af administrative sanktioner har til dato vist sig utilstrækkelig til at sikre overholdelse af reglerne om forebyggelse og bekæmpelse af markedsmissbrug.
- (6) Det er afgørende, at overholdelsen af reglerne om markedsmissbrug bliver styrket ved tilgængelige strafferetlige sanktioner, som er udtryk for en stærkere form for social misbilligelse end administrative straffe. Ved at fastslå, at i det mindste grove former for markedsmissbrug udgør strafbare handlinger, sættes klare grænser for hvilke typer af adfærd, der anses for at være særligt uacceptable, og sender et budskab til offentligheden og potentielle lovovertrædere om, at de kompetente myndigheder tager sådan adfærd meget alvorligt.
- (7) Ikke alle medlemsstater har indført strafferetlige sanktioner for visse former for grove overtrædelser af national ret, der gennemfører direktiv 2003/6/EF. Medlemsstaternes forskellige tilgange underminerer ensartetheden af funktionsvilkårene på det indre marked og kan give et incitament for personer til at begå markedsmissbrug i medlemsstater, der ikke har strafferetlige sanktioner for disse lovovertrædelser. Derudover har der ikke til dato været en forståelse på EU-plan af hvilken adfærd, der udgør en grov overtrædelse af reglerne om markedsmissbrug. Derfor bør der fastsættes minimumsregler for, hvad der skal anses for strafbare handlinger begået af fysiske personer, for juridiske personers strafferetlige ansvar og for de relevante sanktioner. Fælles minimumsregler vil også give mulighed for at bruge mere effektive efterforskningsmetoder og vil gøre et mere effektivt samarbejde i og mellem medlemsstaterne muligt. I lyset af den finansielle krise er det tydeligt, at markedsmanipulation har potentiale til i omfattende grad at gøre skade på millioner af menneskers liv. Libor-skandalen, der drejede sig om et groft tilfælde af benchmark-manipulation, viste, at de relevante problemer og smuthuller har en alvorlig indvirkning på markedstilliden og kan medføre betydelige tab for investorer og fordrejninger af realøkonomien. Manglen på fælles ordninger vedrørende strafferetlige sanktioner i Unionen giver gerningsmændene til markedsmissbrug mulighed for at udnytte de mildere ordninger i visse medlemsstater. Indførelsen af strafferetlige sanktioner for markedsmissbrug vil have en øget afskrækkende virkning på potentielle lovovertrædere.
- (8) Samtlige medlemsstaters indførelse af strafferetlige sanktioner for i det mindste grove markedsmissbrugsovertrædelser er derfor afgørende for at sikre effektiv gennemførelse af Unionens politik vedrørende bekæmpelse af markedsmissbrug.
- (9) For at bringe anvendelsesområdet for dette direktiv i overensstemmelse med anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014⁽¹⁾ bør handel med egne aktier i tilbagekøbsprogrammer og handel med værdipapirer eller tilsvarende instrumenter med henblik på stabilisering af værdipapirer, transaktioner, ordrer eller adfærd med henblik på penge-, valutakurs- eller offentlig gældsstyringspolitik, aktiviteter vedrørende udledningstilladelser med henblik på forfølgelse af Unionens klimapolitik samt aktiviteter med henblik på forfølgelse af Unionens fælles landbrugspolitik og Unionens fælles fiskeripolitik være undtaget fra dette direktiv.
- (10) Medlemsstaterne bør være forpligtede til at fastsætte, at i det mindste grove tilfælde af insiderhandel, markedsmanipulation og uretmæssig videregivelse af intern viden udgør strafbare handlinger, hvis de er begået med forsæt.
- (11) Ved anvendelsen af dette direktiv bør insiderhandel og uretmæssig videregivelse af intern viden anses for at være grov i de tilfælde, hvor påvirkningen af markedsintegriteten, den faktiske eller potentielle fortjeneste, der opnås, eller det faktiske eller potentielle tab, der undgås, den skade, som markedet påføres, eller den samlede værdi af handelen med de finansielle instrumenter er betydelig. Andre omstændigheder, der kan tages i betragtning, er for eksempel, hvor en lovovertrædelse er begået inden for rammerne af en kriminel organisation, eller hvor personen tidligere har begået en sådan lovovertrædelse.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmissbrug (forordningen om markedsmissbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (se side 1 i denne EUT).

- (12) Ved anvendelsen af dette direktiv bør markedsmanipulation anses for at være grov i de tilfælde, hvor påvirkningen af markedintegriteten, den faktiske eller potentielle fortjeneste, der opnås, eller det faktiske eller potentielle tab, der undgås, den skade, som markedet påføres, ændringen af værdien af det finansielle instrument eller spotkontrakten vedrørende råvarer eller størrelsen af de oprindeligt anvendte midler er betydelig, eller hvis manipulationen begås af en person, der er ansat eller arbejder i den finansielle sektor eller i en tilsynsmyndighed eller regulerende myndighed.
- (13) På grund af de skadelige virkninger af forsøg på insiderhandel og markedsmanipulation på integriteten af de finansielle markeder og på investorernes tillid på disse markeder, bør disse typer adfærd også straffes som strafbare handlinger.
- (14) Dette direktiv bør forpligte medlemsstaterne til i deres nationale ret at fastsætte strafferetlige sanktioner for så vidt angår insiderhandel, markedsmanipulation og uretmæssig videregivelse af intern viden, som dette direktiv finder anvendelse på. Dette direktiv bør ikke skabe forpligtelser med hensyn til anvendelsen af sådanne sanktioner eller andre tilgængelige retshåndhævelsesforanstaltninger i konkrete sager.
- (15) Dette direktiv bør også pålægge medlemsstaterne at sikre, at anstiftelse, medvirken og tilskyndelse til strafbare handlinger ligeledes er strafbar.
- (16) For at sanktionerne for de lovovertrædelser, som er omhandlet i dette direktiv, skal være effektive og have en afskrækkende virkning, bør der fastlægges et minimumsniveau for de maksimale fængselsstraffe i dette direktiv.
- (17) Dette direktiv bør anvendes under hensyntagen til den retlige ramme, som er etableret ved forordning (EU) nr. 596/2014, og gennemførelsesforanstaltningerne hertil.
- (18) For at sikre effektiv gennemførelse af EU-politikken til sikring af integriteten i de finansielle markeder, der er fastlagt i forordning (EU) nr. 596/2014, bør medlemsstaterne udvide de i dette direktiv omhandlede lovovertrædelser til også at gælde juridiske personer ved at indføre strafferetlige eller andre sanktioner eller andre foranstaltninger, der er effektive, står i et rimeligt forhold til lovovertrædelserne og har afskrækkende virkning, som f.eks. dem, der er fastsat i forordning (EU) nr. 596/2014. Sådanne sanktioner eller andre foranstaltninger kan omfatte offentliggørelse af en endelig afgørelse om en sanktion, der indeholder den ansvarlige juridiske persons identitet, under hensyntagen til grundlæggende rettigheder, proportionalitetsprincippet og risikoen for finansmarkedernes stabilitet samt verserende efterforskning. Medlemsstaterne bør om nødvendigt, og hvis den nationale lovgivning muliggør strafferetligt ansvar for juridiske personer, udvide dette strafferetlige ansvar i overensstemmelse med national ret, for lovovertrædelser, der er omfattet af dette direktiv. Dette direktiv bør ikke hindre medlemsstaterne i at offentliggøre endelige afgørelser om ansvar eller sanktioner.
- (19) Medlemsstaterne bør træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at retshåndhævende myndigheder og andre kompetente myndigheder, der har ansvaret for at efterforske eller rejse tiltale for de lovovertrædelser, som er omhandlet i direktivet, har mulighederne for at anvende effektive efterforskningsredskaber. Under hensyntagen til bl.a. proportionalitetsprincippet bør brugen af sådanne redskaber i overensstemmelse med national ret stå i rimeligt forhold til de efterforskede lovovertrædelsers karakter og grovhed.
- (20) Da direktivet fastsætter minimumsregler, kan medlemsstaterne selv indføre eller opretholde en skarpere straffelovgivning for markedsmissbrug.
- (21) Medlemsstaterne kan for eksempel fastsætte, at markedsmanipulation, der begås uagtsomt eller ved grov uagtsomhed, anses som en strafbar handling.
- (22) Forpligtelserne i dette direktiv til at fastsætte sanktioner mod fysiske personer og juridiske personer i deres nationale ret fritager ikke medlemsstaterne fra forpligtelsen til i national ret at fastsætte administrative sanktioner og andre foranstaltninger for overtrædelser, der er fastsat i forordning (EU) nr. 596/2014, medmindre medlemsstaterne i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 596/2014 har besluttet kun at fastsætte strafferetlige sanktioner for sådanne overtrædelser i deres nationale ret.

- (23) Anvendelsesområdet for dette direktiv er fastsat med henblik på at supplere og sikre en effektiv gennemførelse af forordning (EU) nr. 596/2014. Mens lovovertrædelser bør kunne straffes efter dette direktiv, når de begås med forsæt, i det mindste i grove tilfælde, kræver sanktioner for overtrædelser af forordning (EU) nr. 596/2014 ikke, at forsæt bevises, eller at de er kvalificeret som grove. Ved anvendelsen af national ret, der gennemfører dette direktiv, bør medlemsstaterne sikre, at pålæggelsen af strafferetlige sanktioner for lovovertrædelser i overensstemmelse med dette direktiv og af administrative sanktioner i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 596/2014 ikke fører til overtrædelse af princippet om *ne bis in idem*.
- (24) Uden at det berører de generelle nationale strafferetlige regler om anvendelse og fuldbyrdelse af domme i overensstemmelse med de konkrete omstændigheder i hvert enkelt tilfælde, bør pålæggelsen af sanktioner være forholdsmæssig, tage hensyn til den fortjeneste, der er opnået, eller de tab, der er undgået, af de personer, som holdes ansvarlige, samt de skader, lovovertrædelser har påført andre personer, og i givet fald, som er påført markedernes funktion eller økonomien som helhed.
- (25) Målet for dette direktiv, nemlig tilgængelighed af strafferetlige sanktioner for i det mindste groft markedsmisbrug over hele Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dette direktivs omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (26) Stadig flere aktiviteter på tværs af grænserne kræver effektivt samarbejde mellem nationale myndigheder, som har kompetence med hensyn til efterforskning og retsforfølgning af markedsmisbrugsovertrædelser. Organiseringen af og kompetencerne hos disse nationale myndigheder i de forskellige medlemsstater bør ikke hindre deres samarbejde.
- (27) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (chartret) som anerkendt i TEU. Det bør specifikt anvendes med behørig respekt for retten til beskyttelse af personoplysninger (artikel 8), ytrings- og informationsfriheden (artikel 11), friheden til at drive egen virksomhed (artikel 16), adgangen til effektive retsmidler og til en upartisk domstol (artikel 47), uskyldsformodningen og retten til et forsvar (artikel 48), legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet mellem strafbar handling og straf (artikel 49) og retten til i en straffesag ikke på ny at kunne retsforfølges eller dømmes to gange for samme lovovertrædelse (artikel 50).
- (28) Ved gennemførelsen af dette direktiv bør medlemsstaterne sikre mistænkte eller tiltalte processuelle rettigheder i straffesager. Deres forpligtelser i henhold til dette direktiv berører ikke deres forpligtelser i henhold til EU-ret om processuelle rettigheder i straffesager. Intet i dette direktiv har til formål at begrænse pressefriheden eller ytringsfriheden i medierne, i det omfang de er garanteret i Unionen og i medlemsstaterne, navnlig i medfør af artikel 11 i chartret og andre relevante bestemmelser. Dette bør navnlig understreges for så vidt angår videregivelse af intern viden i overensstemmelse med bestemmelserne om sådan videregivelse i dette direktiv.
- (29) Uden at dette berører artikel 4 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), vil Det Forenede Kongerige ikke deltage i vedtagelsen af dette direktiv, som derfor ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (30) I medfør af artikel 1, 2, 3 og 4 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, har Irland meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af dette direktiv.
- (31) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.

(32) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse afgav en udtalelse den 10. februar 2012 ⁽¹⁾ —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Dette direktiv fastsætter minimumsregler for strafferetlige sanktioner for insiderhandel, for uretmæssig videregivelse af intern viden og for markedsmanipulation med henblik på at sikre integriteten af de finansielle markeder i Unionen og forbedre investorbekyttelsen og tilliden til disse markeder.

2. Dette direktiv finder anvendelse på følgende:

- a) finansielle instrumenter, der er optaget til handel på et reguleret marked, eller for hvilke der er indgivet en anmodning om optagelse til handel på et reguleret marked
- b) finansielle instrumenter, der er handlet på en multilateral handelsfacilitet (MHF), optaget til handel på en MHF eller for hvilke, der er indgivet en anmodning om handel på en MHF
- c) finansielle instrumenter, der er handlet på en organiseret handelsfacilitet (OHF)
- d) finansielle instrumenter, der ikke er omfattet af litra a), b) eller c), og hvis pris eller værdi afhænger af eller har indvirkning på et af de i disse litraer omhandlede finansielle instrumenters pris eller værdi, herunder, men ikke er begrænset til, credit default swaps eller differencekontrakter.

Dette direktiv finder også anvendelse på adfærd eller transaktioner, herunder bud, i forbindelse med auktioner på et reguleret marked med tilladelse som auktionsplatform over emissionskvoter eller andre auktionsprodukter baseret herpå, herunder når auktionsprodukterne ikke er finansielle instrumenter, i henhold til Kommissionens forordning (EU) nr. 1031/2010 ⁽²⁾. Uden at dette berører særbestemmelser vedrørende bud afgivet i forbindelse med auktioner, finder bestemmelser i dette direktiv vedrørende handelsordrer anvendelse på sådanne bud.

3. Direktivet finder ikke anvendelse på:

- a) handel med egne aktier i tilbagekøbsprogrammer, hvor sådan handel udføres i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, 2 og 3, i forordning (EU) nr. 596/2014
- b) handel med værdipapirer eller tilsvarende instrumenter, jf. artikel 3, stk. 2, litra a) og b), i forordning (EU) nr. 596/2014, med henblik på stabilisering af værdipapirer, hvor sådan handel udføres i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4 og 5, i nævnte forordning
- c) transaktioner, ordrer eller adfærd udført med henblik på forfølgelse af penge-, valutakurs- eller offentlig gældsstyringspolitik i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i forordning (EU) nr. 596/2014, transaktioner, ordrer eller adfærd udført i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, i nævnte forordning, aktiviteter med henblik på forfølgelse af Unionens klimapolitik i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, i nævnte forordning eller aktiviteter med henblik på forfølgelse af Unionens fælles landbrugspolitik eller Unionens fælles fiskeripolitik i overensstemmelse med artikel 6, stk. 4, i nævnte forordning

4. Artikel 5 finder endvidere anvendelse på:

- a) spotkontrakter vedrørende råvarer, som ikke er engrosenergiprodukter, hvor transaktionen, ordren eller adfærd har indvirkning på et af de i denne artikels stk. 2 omhandlede finansielle instrumenters pris eller værdi

⁽¹⁾ EUT C 177 af 20.6.2012, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1031/2010 af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (EUT L 302 af 18.11.2010, s. 1).

- b) typer af finansielle instrumenter, herunder derivatkontrakter eller derivatinstrumenter til kreditrisikooverførsel, hvor transaktionen, ordren, budet eller adfærd har indvirkning på kursen på eller værdien af en spotkontrakt vedrørende råvarer, hvor prisen eller værdien afhænger af kursen på eller værdien af disse finansielle instrumenter.
- c) adfærd i forbindelse med benchmarks.

5. Dette direktiv finder anvendelse på enhver transaktion, ordre eller adfærd i forbindelse med ethvert finansielt instrument som omhandlet i stk. 2 og 4, uanset om denne transaktion, ordre eller adfærd finder sted på en markedsplads.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »finansielt instrument«: et finansielt instrument som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 15), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) nr. 2014/65/EU ⁽¹⁾
- 2) »spotkontrakt vedrørende råvarer«: en spotkontrakt vedrørende råvarer som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 15), i forordning (EU) nr. 596/2014
- 3) »tilbagekøbsprogram«: handel med egne aktier i overensstemmelse med artikel 21-27 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/30/EU ⁽²⁾
- 4) »intern viden«: information i den i artikel 7, stk. 1-4, i forordning (EU) nr. 596/2014 anvendte betydning
- 5) »emissionskvote«: en emissionskvote som beskrevet i punkt 11) i afsnit C i bilag I til direktiv 2014/65/EU
- 6) »benchmark«: et benchmark som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 29), i forordning (EU) nr. 596/2014
- 7) »accepteret markedspraksis«: en specifik markedspraksis, der er accepteret af den kompetente myndighed i en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 13 i forordning (EU) nr. 596/2014
- 8) »stabilisering«: stabilisering som defineret i artikel 3, stk. 2, litra d), i forordning (EU) nr. 596/2014
- 9) »reguleret marked«: et reguleret marked som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 21), i direktiv 2014/65/EU
- 10) »multilateral handelsfacilitet« eller »MHF«: en multilateral handelsfacilitet som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 22), i direktiv 2014/65/EU
- 11) »organiseret handelsfacilitet« eller »OHF«: en organiseret handelsfacilitet som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 23), i direktiv 2014/65/EU
- 12) »markedsplads«: en markedsplads som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 24), i direktiv 2014/65/EU

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2011/61/EU og direktiv 2002/92/EF (se side 349 i denne EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/30/EU af 25. oktober 2012 om samordning af de garantier, der kræves i medlemsstaterne af de i artikel 54, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagerens som tredjemands interesser, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelse af og ændringer i dets kapital, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 74).

- 13) »engrosergiprodukt«: et engrosergiprodukt som defineret i artikel 2, nr. 4), i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 1227/2011 ⁽¹⁾
- 14) »udsteder«: en udsteder som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 21), i forordning (EU) nr. 596/2014.

Artikel 3

Insiderhandel, anbefaling af eller tilskyndelse til en anden persons deltagelse i insiderhandel

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at insiderhandel, anbefaling af eller tilskyndelse til en anden persons deltagelse i insiderhandel som omhandlet i stk. 2-8 udgør strafbare handlinger i det mindste i grove tilfælde, og når de begås med forsæt.
2. Ved anvendelsen af dette direktiv er der tale om insiderhandel, når en person er i besiddelse af intern viden og udnytter denne viden ved direkte eller indirekte at erhverve eller afhænde finansielle instrumenter, som den pågældende viden vedrører, for egen eller for tredjemands regning.
3. Denne artikel omfatter enhver person, der er i besiddelse af intern viden som resultat af at:
- a) være medlem af udstederens administrations-, ledelses- eller tilsynsorganer eller af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganer for deltageren på markedet for emissionskvoter
 - b) have kapitalinteresser i det udstedende selskab eller deltageren på markedet for emissionskvoter
 - c) have adgang til denne viden som led i udøvelsen af beskæftigelse, erhverv eller funktioner, eller
 - d) deltage i kriminelle aktiviteter.

Denne artikel omfatter også enhver person, der har fået adgang til intern viden under andre omstændigheder end dem, der er omhandlet i første afsnit, når den pågældende person ved, at det er intern viden.

4. Udnyttelsen af intern viden ved at annullere eller ændre en ordre vedrørende et finansielt instrument, som oplysningerne vedrører, og hvor handelsordren blev afgivet, før den pågældende var i besiddelse af denne interne viden, anses også som værende insiderhandel.
5. I forbindelse med auktioner over emissionskvoter eller andre auktionsprodukter baseret herpå, som besiddes i henhold til forordning (EU) nr. 1031/2010, omfatter udnyttelsen af intern viden som omhandlet i nærværende artikels stk. 4 ligeledes en persons indgivelse, ændring eller tilbagetrækning af et bud for egen regning eller for tredjemands regning.
6. Ved anvendelsen af dette direktiv er der tale om anbefaling af, at en anden person deltager i insiderhandel, eller tilskyndelse til, at anden person deltager i insiderhandel, hvis personen er i besiddelse af intern viden og:
- a) på grundlag af denne viden anbefaler en anden person at erhverve eller afhænde finansielle instrumenter, som disse oplysninger vedrører, eller tilskynder vedkommende til at foretage en sådan erhvervelse eller afhændelse, eller
 - b) på grundlag af denne viden anbefaler en anden person at annullere eller ændre en ordre vedrørende et finansielt instrument, som denne viden vedrører, eller tilskynder vedkommende til at foretage en sådan annullering eller ændring.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1227/2011 af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosergimarkederne (EUT L 326 af 8.12.2011, s. 1).

7. Brug af de i stk. 6 omhandlede anbefalinger eller tilskyndelser udgør insiderhandel, hvis den person, der bruger anbefalingen eller tilskyndelsen, ved, at den er baseret på intern viden.

8. Ved anvendelsen af denne artikel skal alene den omstændighed, at en person er eller har været i besiddelse af intern viden, ikke betragtes som om, den pågældende person har gjort brug af denne viden og således har deltaget i insiderhandel på grundlag af en erhvervelse eller afhændelse, hvis den pågældendes adfærd anses som legitim adfærd i henhold til artikel 9 i forordning (EU) nr. 596/2014.

Artikel 4

Uretmæssig videregivelse af intern viden

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at uretmæssig videregivelse af intern viden som omhandlet i stk. 2-5 anses som en strafbar handling i det mindste i grove tilfælde, og når den begås med forsæt.

2. Ved anvendelsen af dette direktiv opstår uretmæssig videregivelse af intern viden, når en person er i besiddelse af intern viden og videregiver denne viden til enhver anden person, medmindre videregivelsen sker som led i den pågældendes normale beskæftigelse, erhverv eller funktioner, herunder når videregivelsen betragtes som markedssondering, der er foretaget i overensstemmelse med artikel 11, stk. 1-8, i forordning nr. 596/2014.

3. Denne artikel finder anvendelse på enhver person i de situationer eller omstændigheder, der omhandles i artikel 3, stk. 3.

4. Ved anvendelsen af dette direktiv udgør videregivelse af de i artikel 3, stk. 6, omhandlede anbefalinger eller tilskyndelser uretmæssig videregivelse af intern viden i henhold til denne artikel, hvis den person, der videregiver anbefalingerne eller tilskyndelserne, er klar over, at de er baseret på intern viden.

5. Denne artikel finder anvendelse i overensstemmelse med behovet for at beskytte pressefriheden og ytringsfriheden.

Artikel 5

Markedsmanipulation

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at markedsmanipulation som omhandlet i stk. 2 betragtes som en strafbar handling i det mindste i grove tilfælde, og når den begås med forsæt.

2. Ved anvendelsen af dette direktiv omfatter markedsmanipulation følgende aktiviteter:

a) indgåelse af en transaktion, afgivelse af en handelsordre eller enhver anden adfærd, som:

i) afgiver urigtige eller vildledende signaler vedrørende udbud af, efterspørgsel efter eller kursen på et finansielt instrument eller en relateret spotkontrakt vedrørende råvarer, eller

ii) sikrer kursen på et eller flere finansielle instrumenter eller en relateret spotkontrakt vedrørende råvarer på et unormalt eller kunstigt niveau,

medmindre den person, der indgik transaktionen eller afgav handelsordren, har legitime grunde hertil, og disse transaktioner eller handelsordrer er i overensstemmelse med accepteret markedspraksis på den berørte markedsplads

b) indgåelse af en transaktion, afgivelse af en handelsordre eller enhver anden aktivitet eller adfærd, der påvirker kursen på et eller flere finansielle instrumenter eller en relateret spotkontrakt vedrørende råvarer, hvorved der benyttes fingerede planer eller anden form for bedrag eller påfund

- c) videregivelse af oplysninger gennem medierne, herunder internettet, eller ved andre metoder, der giver urigtige eller misvisende signaler om udbud af, efterspørgsel efter eller kursen på finansielle instrumenter eller en relateret spotkontrakt vedrørende råvarer eller sikrer kursen på et eller flere finansielle instrumenter eller en relateret spotkontrakt vedrørende råvarer på et unormalt eller kunstigt niveau, hvor de personer, der har videregivet dem, for egen eller for tredjemands regning drager fordel eller får udbytte af videregivelsen af de pågældende oplysninger, eller
- d) videregivelse af urigtige eller misvisende oplysninger eller indberetning af urigtigt eller misvisende input eller enhver anden adfærd, som manipulerer beregningen af et benchmark.

Artikel 6

Anstiftelse, medvirken og tilskyndelse samt forsøg

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at anstiftelse, medvirken og tilskyndelse til at begå lovovertrædelser som omhandlet i artikel 3, stk. 2-5, og artikel 4 og 5 kan straffes som en strafbar handling.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at forsøg på at begå enhver af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2-5 og 7, og artikel 5 kan straffes som en strafbar handling.
3. Artikel 3, stk. 8, finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 7

Strafferetlige sanktioner over for fysiske personer

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de i artikel 3-6 omhandlede lovovertrædelser kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til den strafbare handlingens grovhed og har afskrækkende virkning.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at lovovertrædelserne i artikel 3 og 5 kan straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst fire år.
3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at lovovertrædelserne i artikel 4 kan straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst to år.

Artikel 8

Juridiske personers ansvar

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at juridiske personer kan drages til ansvar for lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3-6, som for at skaffe dem vinding begås af en person, som handler enten individuelt eller som medlem af et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person, idet den pågældende har:
 - a) beføjelse til at repræsentere den juridiske person
 - b) beføjelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne, eller
 - c) beføjelse til at udøve kontrol inden for den juridiske person.
2. Medlemsstaterne træffer også de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person kan drages til ansvar, når manglende tilsyn eller kontrol fra den i stk. 1 omhandlede persons side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå en af de i artikel 3-6 omhandlede lovovertrædelser for at skaffe den juridiske person vinding.
3. Juridiske personers ansvar i henhold til stk. 1 og 2 udelukker ikke strafferetlig forfølgning af fysiske personer, der begår, anstifter eller medvirker til de i artikel 3-6 omhandlede lovovertrædelser.

*Artikel 9***Sanktioner over for juridiske personer**

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person, der drages til ansvar i henhold til artikel 8, pålægges sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til den strafbare handling og har afskrækkende virkning, hvilket skal omfatte strafferetlige eller andre bøder og kan omfatte andre sanktioner såsom:

- a) udelukkelse fra offentlige ydelser eller tilskud
- b) midlertidigt eller varigt forbud mod at udøve erhvervsvirksomhed
- c) anbringelse under retsligt tilsyn
- d) tvangsopløsning
- e) midlertidig eller varig lukning af forretningssteder, der er blevet brugt til at begå lovovertrædelsen.

*Artikel 10***Jurisdiktionskompetence**

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastslå deres jurisdiktionskompetence med hensyn til lovovertrædelserne i artikel 3-6, når lovovertrædelsen er begået:

- a) helt eller delvis på deres område, eller
- b) af en af deres statsborgere, i det mindste i tilfælde hvor handlingen er en lovovertrædelse på det sted, hvor den blev begået

2. En medlemsstat underretter Kommissionen, når den beslutter at udvide sin jurisdiktionskompetence med hensyn til de i artikel 3-6 nævnte lovovertrædelser, der er begået uden for dens område, når:

- a) gerningsmanden har sit sædvanlige opholdssted på dens område, eller
- b) overtrædelsen er begået for at skaffe en juridisk person, som har hjemsted på dens område, vinding.

*Artikel 11***Uddannelse**

Uden at det berører domstolenes uafhængighed og forskellene i organiseringen af retssystemerne i Unionen opfordrer medlemsstaterne dem, der er ansvarlige for uddannelse af dommere, anklagere, politi og personale i retsvæsenet og i de kompetente myndigheder, der er involveret i straffesager og efterforskninger, til at tilbyde passende uddannelse, for så angår målene for dette direktiv.

*Artikel 12***Rapport**

Senest den 4. juli 2018 aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om, hvordan dette direktiv fungerer og om nødvendigt om behovet for at ændre det, herunder med hensyn til fortolkningen af grove tilfælde som omhandlet i artikel 3, stk. 1, artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 1, sanktionsniveauet fastsat af medlemsstaterne og i hvilket omfang de valgfri elementer som omhandlet i dette direktiv er blevet vedtaget.

Kommissionens rapport ledsages om nødvendigt af et lovgivningsforslag.

*Artikel 13***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 3. juli 2016 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 3. juli 2016 med forbehold af ikrafttrædelsen af forordning (EU) nr. 596/2014.

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 14***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 15***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 16. april 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

D. KOURKOULAS

Formand
